

La Terra pròpia diferencia una nació d'una minoria nacional

written by Josep Pinyol | 27 d'octubre de 2023

Vicent Partal no va fonamentar en la Terra pròpia el fet determinant de la diferència entre nació i minoria nacional a la seva editorial del 23-10-2023. Sostenir que “La minoria nacional, en canvi, la defineix la condició de discriminats” no té cap fonament històric, ni en el dret internacional. La minoria nacional tampoc no és un estadi que antecedeixi a la nació.

Nació i minoria nacional segons Rovira i Virgili

Antoni Rovira i Virgili, autor entre altres treballs de la *Història dels Moviments Nacionals*, va establir, que una nació es distingia d'una minoria nacional per l'assentament en el territori propi secular. El poble jueu era l'exemple més clar d'una minoria nacional establerta a diferents estats. En canvi, abans de 1918, els txecs, eslovacs, lituans, eslovens, etc. eren nacions perquè estaven establertes a la seva terra. Estaven discriminades per no tenir un estat propi, però no eren minories nacionals-culturals a l'Imperi austrohongarès com va sostenir l'austromarxista Karl Renner. Per això propugnava autonomies culturals, sense territori definit.

Precisament perquè catalans, valencians, mallorquins i la resta de la nació hem estat minoritzats als nostres territoris ancestrals és conceptualment perillosíssim fonamentar la diferència entre nació i minoria nacional en la discriminació. Perquè els greuges són subjectius i molts grups poden

retreure'ls. El 1931, quan encara no existia la nostra minorització demogràfica actual, Rovira i Virgili ho va recordar al llibre *Catalunya i la República* 1: “Doneu a les minories els drets que han de posseir; però heu de pensar que una nació damunt la terra pròpia, no és la majoria ni la minoria: és una totalitat”.

Constitució del 78: nacionalitats com a minories lingüístiques

Exigir el reconeixement com a minoria nacional com a contrapartida de la investidura de Pedro Sánchez és llançar un roc a la nostra teulada; perquè és el concepte de nacionalitat de la Constitució vigent. Que tracta els catalanoparlants com una minoria nacional als quals se'ls reconeix els drets lingüístics i culturals. Però se'ls considera membres del conjunt del poble espanyol i se'ls nega els drets territorials.

Catalunya no és tractada com una regió autònoma com era reconeguda a la II República Espanyola. Ho va establir el Tribunal Constitucional en la sentència contra la llei catalana de 1980 que integrava les diputacions a la Generalitat. Els magistrats constitucionals espanyols va determinar que els ajuntaments, les diputacions, les universitats tenen una autonomia pròpia que no emana de les comunitats autònomes sinó de la sobirania nacional, ostentada per les Corts espanyoles.

El sistema televisiu espanyol és l'exemple paradigmàtic de la concepció dels catalanoparlants com a minoria nacional lingüística. Catalunya, el País Valencià i les Illes no controlen el seu espai hertzian que continua en mans de l'Estat espanyol; no poden determinar els canals que es sintonitzen a la seva terra. En canvi, Espanya permet canals autonòmics com a mostra del reconeixement a les minories nacionals.

Minoria Nacional a la Unió Europea i a la investidura de Pedro Sánchez

Davant instàncies judicials europees potser és d'utilitat usar el concepte de minoria nacional. Permet invocar l'article segon del Tractat de Lisboa que estableix com a fonament de la Unió Europea "els valors del respecte a la dignitat humana, de la llibertat, de la democràcia, de la igualtat, de l'estat de dret i del respecte als drets humans, inclosos els drets de les persones pertanyents a minories". Des de Luxemburg, Brussel·les o Estrasburg és molt clar que Catalunya en conjunt es troba en minoria a les Corts espanyoles i que el Regne d'Espanya abusa de la seva majoria. Però a Madrid la perspectiva canvia radicalment.

Seria un retrocés funest posar com a condició el reconeixement de Catalunya com a minoria nacional a canvi de la investidura de Pedro Sánchez. La part catalana hauria de defensar una posició molt diferent en l'exposició de motius d'una llei d'amnistia. Hauria de partir de la vulneració de l'article 152.2 de la Constitució espanyola per part del Tribunal Constitucional en la sentència contra l'Estatut d'Autonomia. Aquest article estableix que un Estatut aprovat en referèndum només pot ser modificat pel mateix procediment. Aquesta infracció de la carta magna espanyola per part dels magistrats que l'havien de defensar va obrir la fase actual de conflicte entre Catalunya i Espanya. Un conflicte que s'ha de resoldre democràticament, d'acord amb la legalitat internacional, no segons **una constitució que a Catalunya és morta** perquè des d'aquella sentència no té el consentiment dels ciutadans i s'ha imposat per la força.

L'exposició de motius d'una hipotètica llei d'amnistia mereix una entrada específica d'aquest blog.